

Kedves Kollégák!

Élménydús őszt élhettem meg – és remélem, nem vagyok ezzel egyedül. Szeptemberi szakmai napunkon a reziliencia kérdésével foglalkoztunk, illetve helyesebben két avatott pszichológus és coach, szervezettefejlesztő foglalkozott velünk. Először történt meg, hogy a rendezvényről visszajelzést kérő űrlapunk tartalmát, természetesen a szerzők tudtával, de anonim módon, teljes egészében befoglaltam a rendezvényről szóló beszámolóba, hogy az élményt, amelyet a közös munka jelentett, átélhessék, átérezhessék azok is, akik nem tudtak – vagy nem akartak? – jelen lenni. Több tudományágban bizonyítást nyert, sőt picit már közhelynek is számít, hogy a hosszú távú szakmai siker alapja nem a faktuális tudás: nem a magas elméleti ismeretek megszerzésén múlik, hogy ki mire viszi, de még csak a gyakorlatban eltöltött évek sem garantálják, hogy bárkinek a pályája szép (hasznos, gyümölcsöző) ívet fog leírni. Hanem a személyiség – a stabil, nyitott, változni képes, derűlátó, a rossz tapasztalatot, a bukást, a frusztrációt is integráló és hasznosító személyiség az, aki hosszú távon sikeresnek bizonyul, mert reziliens működése minduntalan visszavezeti abba a harmóniába, amely belülről jellemzi.

A másik nagy élmény a Magyar Könyvtárosok IX. Világtalálkozója volt. Bevallom, először vettem részt ezen a konferencián, eléggé kívül volt eddig a szakmai látókörömben. (Hogy miért? Arról majd máskor.) Az EKE elnökeként kaptam meghívást és felkérést is egy előadásra. Lelkesen készültem, mert lépésről lépésre követni tudtam, milyen fáradhatatlanul készülnek a szervezők. Kimondhatatlan büszkeség

és öröm volt az Országházban konferenciázni, a Széchényi Könyvtár előadói pódiumának stílusos berendezése a filmes világ gáláira emlékeztetett. Jó volt végre kihúzni magunkat, és azt átélni, hogy méltóképpen ünnepelhetünk, találkozhatunk és tervezhetjük a magyar gyűjtemények digitális jövőjét. Váratlan örömforrás volt, hogy előben találkozhattam a Kongresszusi Könyvtár munkatársával, Sike Erikával, akivel dolgoztunk is egy munkahelyen, ha nem is azonos időszakban, és akinek majd két évtizeddel ezelőtt rendszeresen követtem könyvtári témájú blogját, amely inspirált, bátorított és nyitogatta a látókörömet.

Örömeikről számolnak be Kollégáink is. Ebben a lapszámban kiállításokról, egy véletlenül előkerült, fontos adatokat tartalmazó lappangó dokumentumról adunk hírt, és természetesen öröm, hogy köszönhetjük ki-tüntetett kollégáinkat is.

Kedves Kollégák, írjanak nekünk! Osszák meg örömeiket, a mindennapi sikereket és – ahogy nem áttallom kérni – a nehézségeket is. Találkozzunk 2025. február 20-án legközelebbi szakmai napunkon!

Addig pedig csendességet hozó adventi várakozást, áldott karácsonyi ünnepeket és az újat kezdés lehetőségével megajándékozó újesztendőt kívánok!

BÁLINT ÁGNES

Tiszántúli Református Egyházkerület
Közgyűjteményei
EKE elnök